

УДК: 347.964.1

DOI <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2024.82.3.28>

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ПРИВАТНОГО ВИКОНАВЦЯ ЗА ПОРУШЕННЯ ПРАВИЛ ПРОФЕСІЙНОЇ ЕТИКИ

Митрофанов І.І.,

*доктор юридичних наук, професор,
професор кафедри фундаментальних і галузевих юридичних наук
Кременчуцького національного університету
імені Михайла Остроградського
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1967-1985>,
e-mail: mitrofanov@i.ua*

Митрофанов І.І. Відповідальність приватного виконавця за порушення правил професійної етики.

У статті досліджуються питання відповідальності приватного виконавця за порушення етичних норм. Зазначається, що аналіз сутнісних характеристик і природи правових санкцій є необхідною умовою грамотного використання наукової термінології, чіткої та логічної побудови дослідження, а в практичному сенсі – і необхідною умовою адекватного дисциплінарного стягнення. При цьому виникає дуже багато питань, головним із яких є чи можна за етичний делікт притягнути приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності, яка безумовно визнається видом юридичної відповідальності? У зв'язку з цим метою статті є визначення юридичної сутності відповідальності приватного виконавця за порушення правил професійної етики. Аналізуються точки зору вчених на поняття юридичної відповідальності. Вивчаються нормативні положення законодавства про діяльність приватного виконавця, що встановлюють відповідальність за порушення правил професійної етики. Робиться висновок, що одним із основних факторів дотримання професійної дисципліни є можливість притягнення приватних виконавців до дисциплінарної відповідальності. Підставою застосування до особи засобів дисциплінарної відповідальності є вчинення дисциплінарного делікту (проступку), що представляє собою невиконання або неналежне виконання професійних обов'язків. Склад дисциплінарного делікту характеризується: 1) суб'єктом – приватним виконавцем; 2) об'єктом – сукупністю суспільних відносин, що виникають під час виконання рішень; 3) об'єктивною стороною – дією або бездіяльністю за загальним правилом у формі невиконання або неналежного виконання професійних обов'язків; 4) суб'єктивною стороною – виною приватного виконавця у виді прямого умислу. Специфічною підставою притягнення до дисциплінарної відповідальності приватного виконавця є вчинення делікту, що полягає в порушенні ним правил професійної етики. У цьому випадку особа може бути притягнута до дисциплінарної відповідальності за діяння, вчинене поза часом виконання ним своїх професійних обов'язків. Установлення зазначеної підстави дисциплінарної відповідальності продиктоване специфікою виконавчої діяльності. Конкретними засобами юридичної відповідальності за вчинення дисциплінарного правопорушення є дисциплінарні стягнення.

Ключові слова: професійна етика, етика приватного виконавця, етичний делікт, засоби стягнення, підстава відповідальності, етичні вимоги.

Mytrofanov I.I. Responsibility of a private contractor for violation of the rules of professional ethics.

The article examines the issue of the responsibility of a private performer for violating ethical norms. It is noted that the analysis of the essential characteristics and nature of legal sanctions is a necessary condition for the competent use of scientific terminology, a clear and logical structure of research, and in a practical sense, it is also a necessary condition for adequate disciplinary punishment. At the same time, many questions arise, the main of which is whether it is possible to bring a private performer to disciplinary responsibility for an ethical tort, which is definitely recognized as a type of legal responsibility? In this

regard, the purpose of the article is to determine the legal essence of the responsibility of a private contractor for violating the rules of professional ethics. The points of view of scientists on the concept of legal responsibility are analyzed. The regulatory provisions of the legislation on the activities of a private contractor, which establish responsibility for violating the rules of professional ethics, are studied. It is concluded that one of the main factors of compliance with professional discipline is the possibility of bringing private performers to disciplinary responsibility. The basis for applying the means of disciplinary responsibility to a person is the commission of a disciplinary delict (misdemeanor), which is the non-fulfillment or improper fulfillment of professional duties. The corpus of a disciplinary delict is characterized by: 1) the subject is a private executor; 2) an object - a set of social relations that arise during the execution of decisions; 3) by an objective party - by action or inaction according to the general rule in the form of non-performance or improper performance of professional duties; 4) by the subjective side – the fault of the private performer in the form of direct intent. The specific reason for bringing a private performer to disciplinary responsibility is the commission of a tort, which consists in his violation of the rules of professional ethics. In this case, a person may be subject to disciplinary liability for an act committed outside the time of his professional duties. Establishing the specified basis of disciplinary responsibility is dictated by the specifics of executive activity. Specific means of legal responsibility for committing a disciplinary offense are disciplinary penalties.

Key words: professional ethics, ethics of a private contractor, ethical tort, means of recovery, basis of responsibility, ethical requirements.

Постановка проблеми. Дисциплінарна відповідальність є самостійним видом юридичної відповідальності. Тому розгляд її специфіки, минаючи дослідження загальних рис юридичної відповідальності, не уявляється доцільним. Аналіз сутнісних характеристик і природи правових санкцій є необхідною умовою грамотного використання наукової термінології, чіткої та логічної побудови дослідження, а в практичному сенсі – і необхідною умовою адекватного дисциплінарного стягнення. При цьому виникає дуже багато питань, головним із яких є чи можна за етичний делікт [1, с. 37–45] притягнути приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності, яка безумовно визнається видом юридичної відповідальності? Однак і з такого фундаментального питання в правовій науці немає єдиної думки.

Стан опрацювання цієї проблематики. Проблематика діяльності приватного виконавця, в тому числі і його відповідальності, були предметом розгляду в наукових працях А.М. Авторгова, Ю.В. Білоусова, Ф.В. Бортняка, О.Б. Верби-Сидор, Р.В. Ігоніна, Д.Ю. Іщенка, О.О. Кармази, В.В. Масюка, Р.О. Ляшенка, О.М. Овчаренко, Ю.М. Павлюченко, Ю.Д. Притики, А.В. П'ятницького, О.В. Соломко, Т.Р. Федосєєвої, С.Я. Фурси, М.Й. Штефана, С.В. Щербак і інших учених і практиків. Разом із тим, природа відповідальності приватного виконавця залишається недостатньо з'ясованою.

Метою статті є визначення юридичної сутності відповідальності приватного виконавця за порушення правил професійної етики.

Виклад основного матеріалу. Відповідальність вважається одним з критеріїв дотримання в соціумі балансу інтересів справедливості, правопорядку та злагоди в інтераціях між особами. Залежно від покладеного в основу поділу критерію розрізняють таку відповідальність: персональну, колективну, соціально-політичну, правову, економічну, моральну, професійну тощо. У сучасних умовах соціального життя в кожному виді відповідальності пріоритетними є загальнолюдські цінності. З розвитком демократії відповідальність стає все міцніше пов'язаною з проблемою свободи, аспекти якої дедалі розширюються, формуючи глобальний цивілізаційний простір існування та сприйняття [2, с. 87]

Більшістю науковців юридична відповідальність розуміється як різновид соціальної відповідальності, а саме як закріплений в законодавстві та забезпечений державою юридичний обов'язок правопорушника зазнати примусового позбавлення певних цінностей, що йому належать [3, с. 161]. До загальних ознак юридичної відповідальності слід віднести такі: 1) державно-правовий характер; 2) є однією з форм правового впливу на суспільні відносини; 3) є формою вираження способів правового регулювання, що застосовується в зв'язку з неправомірною поведінкою, а так само із метою попередження, запобігання порушенню вимог норм права, відновлення порушених прав і свобод; 4) застосовується з метою захисту прав і законних інтересів особи, соціуму, держави в чітко визначених законодавством випадках (наявності підстави), лише в тій формі, порядку

й умовах, які передбачені чинною системою нормативно-правових приписів держави; 5) реалізується через правозастосовну діяльність держави [4, с. 12–17].

Дисциплінарна відповідальність настає за вчинення дисциплінарного проступку, передбаченого нормами трудового права, й є видом ретроспективної відповідальності. Дисциплінарна відповідальність буває загальною та спеціальною. Загальна дисциплінарна відповідальність санкціонується Кодексом законів про працю України та Правилами внутрішнього трудового розпорядку та накладається абсолютно на всіх працівників. Кодекс законів про працю України виокремлює різноманітні дисциплінарні стягнення стосовно правопорушників, що мають загальний характер – звільнення та догана. Спеціальна дисциплінарна відповідальність виконується в порядку підлеглості згідно зі статутами про дисципліну та конкретними нормативними актами. Матеріальна відповідальність покладається на правопорушника за вчинену ним матеріальну шкоду, завдану підприємству, установі, організації за невиконання ним покладених трудових обов'язків [5, с. 28-29].

Відповідальність в трудовому праві Л.О. Гайдаренко визначає як обов'язок особи – учасника суспільних відносин в сфері праці зазнавати несприятливі наслідки особистого, організаційного або майнового характеру за винне вчинення дії або бездіяльності, яка завдала шкоди контрагенту у відносинах у сфері найманої праці [6, с. 36–40]. Отож, приватні нотаріуси не є найманими працівниками, вони також не зобов'язані дотримуватися трудової дисципліни в контексті трудового права, тому при розгляді питань відповідальності приватних нотаріусів йдеться про професійну, а не дисциплінарну (юридичну), відповідальність нотаріусів, під якою Л. С. Ладіною розуміється застосування до приватного нотаріуса заходів впливу та державного примусу в разі завдання ним шкоди третім особам при невиконанні або неналежному виконанні своїх професійних обов'язків [7, с. 46-47].

Стаття 26 Кодексу професійної етики приватних виконавців України від 26.10.2021 (далі – Кодекс) називається «Відповідальність приватного виконавця», тобто Кодекс не акцентує увагу на дисциплінарній відповідальності. Однак у частині 1 цієї статті Кодекс уже вказує, що за порушення положень Кодексу професійної етики приватних виконавців до приватного виконавця можуть бути застосовані *заходи дисциплінарної відповідальності* в порядку, передбаченому чинним законодавством. Крім того, звинувачення приватного виконавця в порушеннях норм етики Кодексу має бути доведено, але не може ґрунтуватися на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини приватного виконавця мають тлумачитись на його користь [8].

Згідно з ч. 1 ст. 41 Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» (далі – Закон № 1403-VIII) за вчинення дисциплінарного проступку до приватного виконавця можуть застосовуватися такі дисциплінарні стягнення: 1) попередження; 2) догана; 3) зупинення діяльності приватного виконавця на строк до шести місяців; 4) припинення діяльності приватного виконавця [9]. Про застосування до приватного виконавця дисциплінарного стягнення робиться запис у Єдиному реєстрі приватних виконавців України, який ведеться відповідно до Порядку формування і ведення Єдиного реєстру приватних виконавців України [10].

Якщо застосування попередження та догани не спричиняє юридично значущі наслідки для приватного виконавця, крім наявності запису в Єдиному реєстрі приватних виконавців України, реалізація таких видів стягнення, як зупинення та припинення діяльності приватного виконавця, викликає юридичні наслідки і для приватного виконавця, і для учасників виконавчого провадження. Із часу введення в дію рішення Дисциплінарної комісії приватних виконавців щодо застосування цих видів стягнень приватний виконавець втрачає право вчиняти виконавчі дії. Рішення Дисциплінарної комісії приватних виконавців вводиться в дію наказом Міністерства юстиції (далі – МЮ) України з одночасним записом у Єдиному реєстрі приватних виконавців України.

Із точки зору дотримання стандарту належної правової процедури, в дисциплінарному провадженні важливими визнаються терміни давності притягнення до дисциплінарної відповідальності. Відповідно до ст. 40 Закону № 1403-VIII Дисциплінарна комісія приватних виконавців (далі – Дисциплінарна комісія), яка діє на підставі Положення [11], розглядає подання про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності та приймає рішення про застосування до приватного виконавця дисциплінарного стягнення протягом двох місяців з дня виявлення дисциплінарного проступку, але не пізніше двох років з дня його вчинення. Частина 4 ст. 41 Закону № 1403-VIII містить правило, згідно з яким у разі, якщо приватний виконавець протягом року з

дня застосування до нього дисциплінарного стягнення не вчинив нового дисциплінарного проступку, він вважається таким, що не притягувався до дисциплінарної відповідальності [9].

Двомісячний термін застосування дисциплінарного стягнення, який обчислюється з дня дисциплінарного проступку, на практиці не постійно дотримується. Так, у разі, якщо структурний підрозділ МЮ України вносить вмотивоване подання до Дисциплінарної комісії приватних виконавців про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності виконавця за результатами планової перевірки його діяльності на підставі Порядку проведення перевірок діяльності органів державної виконавчої служби, приватних виконавців [12], строком виявлення порушення вважається дата складення відповідної довідки. Строк перебування приватного виконавця на лікарняному не зупиняє перебіг такого строку, що нерідко використовується приватними виконавцями. Із іншого боку, і Дисциплінарна комісія часто не може забезпечити розгляд дисциплінарної справи в указані строки через причини організаційного характеру (оскільки забезпечення роботи Дисциплінарної комісії покладено на МЮ України, збої в роботі апарату Міністерства прямо позначаються на якості супроводу роботи комісії) [13].

На думку О.М. Овчаренко й О.В. Соломки, питання визначення строків притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності вимагає нормативного уточнення. Так, якщо в наведеному прикладі визначення строку притягнення до відповідальності приватного виконавця за наслідками планової перевірки, строк починає обчислюватись з дати складення МЮ України відповідної довідки, то в разі розгляду скарги на дії/бездіяльність приватного виконавця питання є дуже заплутаним. Поки що практика визначає початок обчислення двомісячного терміну з дати складення МЮ України довідки за результатами невіїзної перевірки приватного виконавця, хоча саме цей момент як відправний чітко не передбачений ані Порядком проведення перевірок діяльності органів державної виконавчої служби, приватних виконавців, ані Положенням про Дисциплінарну комісію приватних виконавців [13].

Так, Верховний Суд у постанові від 20.02.2020 в справі № 520/2210/19 зазначив, що змістове навантаження ч. 1 ст. 40 Закону № 1403-VIII дає підстави стверджувати, що приватний виконавець може бути притягнутий до дисциплінарної відповідальності протягом двох років з дня вчинення дисциплінарного проступку. Водночас в межах цього строку зазначена норма встановлює ще один строк, протягом якого приватного виконавця може бути притягнуто до відповідальності, – два місяці, відлік якого починається з дня виявлення дисциплінарного проступку. Пунктом 29 Порядку організації та проведення перевірок діяльності приватних виконавців» передбачено, що за результатами проведення позапланової невіїзної перевірки діяльності приватного виконавця Управління контролю (Управління державної виконавчої служби) складає довідку, в якій зазначаються відомості, передбачені цим пунктом. Отже, днем виявлення дисциплінарного проступку слід вважати день складення довідки про результати перевірення [14].

Згідно з ч. 5 ст. 40 Закону № 1403-VIII у разі, якщо Дисциплінарною комісією прийнято рішення про задоволення подання та застосування до приватного виконавця дисциплінарного стягнення, під час визначення виду дисциплінарного стягнення враховуються обставини вчинення проступку, ступінь вини приватного виконавця, тяжкість вчиненого ним дисциплінарного проступку, наявність наслідків, розмір заподіяної шкоди, а так само факти застосування до приватного виконавця дисциплінарних стягнень протягом останнього року [9]. Відповідно до п. 25 Положення про Дисциплінарну комісію приватних виконавців розгляд подання МЮ України чи Ради приватних виконавців України про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності на засіданні Дисциплінарної комісії починається із заслуховування доповіді члена Дисциплінарної комісії, який попередньо за дорученням голови Дисциплінарної комісії вивчав таке подання, після чого заслуховуються присутні на засіданні члени Дисциплінарної комісії, приватний виконавець й інші запрошені на засідання особи, а також вивчаються та аналізуються необхідні документи.

Отож, Дисциплінарна комісія під час дисциплінарного провадження має встановити всі вказані обставини, підтвердивши їх належними доказами та на підставі цього обґрунтувавши обрання дисциплінарного стягнення, яке застосовується до приватного виконавця.

Закон № 1403-VIII називає тільки підстави для застосування дисциплінарного стягнення до приватного виконавця, перелік яких наводиться в ч. 2 ст. 38 Закону № 1403-VIII. Разом із тим змістове навантаження поняття дисциплінарного проступку Закон № 1403-VIII не розкриває.

Стаття 27 Кодексу вказує на те, що з метою всебічного та неупередженого розгляду скарг на дії приватного виконавця щодо порушення ним норм Кодексу члени Комітету з етики повинні дослідити всі факти, наведені скаржником і виконавцем у їх сукупності: 1) порушення приватним виконавцем закону; 2) його вину (при цьому відповідно до ч. 2 ст. 27 Кодексу порушення норм Кодексу професійної етики приватних виконавців повинно мати прямий умисел з боку приватного виконавця); 3) наявність негативних наслідків, які наступили внаслідок дій приватного виконавця; 4) причинний зв'язок між цими діями, вчиненими під виконання відповідного рішення та негативними наслідками (відповідно до ч. 3 ст. 27 Кодексу дослідження фактів повинно мати хронологічний характер і взаємний зв'язок). Тобто дії приватного виконавця повинні містити склад правопорушення, що досить докладно розроблено загальною теорією права (суб'єктивні й об'єктивні ознаки правопорушення).

Лише після дослідження вказаних фактів, члени Комітету з етики можуть усвідомити обставини можливого порушення та прийняти рішення про наявність ознак порушення норм Кодексу. Приватний виконавець може залучати до розгляду скарги інших осіб і матеріальні докази, які містять інформацію про факти та події, що є предметом дослідження скарги. Залучення вказаних осіб і матеріалів здійснюється за клопотанням приватного виконавця, що подається до Комітету з етики до початку засідання. Для формування висновку члени Комітету з етики мають довести чи спростувати наведені в скарзі обставини. Так, у висновках Комітету з етики зазначено, що при розгляді скарг і додатних до них матеріалів, Комітет дійшов висновку, що приватні виконавці діяли в межах своїх повноважень. Ознак порушення Кодексу професійної етики приватним виконавцями виявлено не було [15].

Дисциплінарна комісія, розглядаючи подання про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності: 1) зобов'язана запросити на засідання приватного виконавця та заслухати його пояснення з питань, що стали підставою для внесення подання про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності; 2) має право запросити на засідання учасника виконавчого провадження, скарга якого стала підставою для перевірки діяльності приватного виконавця та внесення подання про його притягнення до дисциплінарної відповідальності, для надання додаткових пояснень по суті скарги; 3) має право запросити на засідання та заслухати думку представників органів державної влади, органів місцевого самоврядування та інших осіб за їхньою згодою (ч. 3 ст. 40 Закону № 1403-VIII) [9].

Дисциплінарна комісія, розглядаючи подання про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності, приймає одне з таких рішень: 1) задовольнити подання та застосувати до приватного виконавця дисциплінарне стягнення; 2) відхилити подання та направити матеріали для повторної перевірки діяльності приватного виконавця; 3) відхилити подання та відмовити в застосуванні до приватного виконавця дисциплінарного стягнення (ч. 4 ст. 40 Закону № 1403-VIII) [9].

Відповідно до статті 42 Закону № 1403-VIII з дня внесення інформації про зупинення діяльності приватного виконавця до Єдиного реєстру приватних виконавців України приватному виконавцю забороняється вести діяльність приватного виконавця, крім дій, пов'язаних із передаванням виконавчих документів іншому приватному виконавцю або відповідному органу державної виконавчої служби. У цьому зв'язку приватний виконавець зобов'язаний вирішити питання про своє заміщення іншим приватним виконавцем. Разом із тим, як зазначає Закон, заміщення приватного виконавця здійснюється за погодженням зі стягувачем на підставі договору, укладеного з іншим приватним виконавцем. У разі відсутності згоди стягувача приватний виконавець повертає виконавчий документ стягувачу або, відповідно до рішення стягувача, передає його (тобто виконавчий документ) відповідному органу державної виконавчої служби чи іншому приватному виконавцю. Інший порядок дій при зупиненні діяльності приватного виконавця ні Законом № 1403-VIII, ні будь-яким іншим нормативно-правовим документом не передбачається [9].

Указані норми Закону № 1403-VIII встановлюють можливість передавання приватним виконавцем, діяльність якого зупинена, іншому виконавцю тільки виконавчого документа, а матеріали виконавчого провадження залишаються у виконавця, діяльність якого зупинена. Отож, виконавче провадження, в якому виконавцем виявлено майно боржника, накладено на нього арешт, описано, вилучено, оцінено тощо, практично зупиняється, оскільки всі ці документи залишаються у виконавця, діяльність якого зупинена. А приватний виконавець, якому переданий виконавчий документ, змушений проводити виконавчі дії, починаючи з виявлення майна боржника, накладення

на нього арешту, описування, вилучення, оцінювання та лише після цього з'явиться можливість передавання його на реалізацію.

Припинення діяльності приватного виконавця так само передбачає його заміну, передавання всіх розпочатих виконавчих проваджень іншому приватному виконавцю. Після припинення діяльності приватного виконавця його поновлення в професії можливе тільки із закінченням трьох років з дня ухвалення Дисциплінарною комісією рішення про припинення діяльності приватного виконавця (п. 5 ч. 2 ст. 18 Закону № 1403-VIII) [9]. Інакше кажучи, припинення діяльності приватного виконавця визнається найсуворішим дисциплінарним стягненням, яке повинно застосовуватися тільки у виняткових ситуаціях, після закінчення інших можливостей вплинути на його етичну поведінку.

Висновки. Таким чином, одним із основних факторів дотримання професійної дисципліни є можливість притягнення приватних виконавців до дисциплінарної відповідальності. Підставою застосування до особи засобів дисциплінарної відповідальності є вчинення дисциплінарного делікту (проступку), що представляє собою невиконання або неналежне виконання професійних обов'язків. Склад дисциплінарного делікту характеризується: 1) суб'єктом – приватним виконавцем; 2) об'єктом – сукупністю суспільних відносин, що виникають під час виконання рішень; 3) об'єктивною стороною – дією або бездіяльністю за загальним правилом у формі невиконання або неналежного виконання професійних обов'язків; 4) суб'єктивною стороною – виною приватного виконавця у виді прямого умислу. Специфічною підставою притягнення до дисциплінарної відповідальності приватного виконавця є вчинення делікту, що полягає в порушенні ним правил професійної етики. У цьому випадку особа може бути притягнута до дисциплінарної відповідальності за діяння, вчинене поза часом виконання ним своїх професійних обов'язків. Установлення зазначеної підстави дисциплінарної відповідальності продиктоване специфікою виконавчої діяльності. Конкретними засобами юридичної відповідальності за вчинення дисциплінарного правопорушення є дисциплінарні стягнення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Митрофанов І.І., Васечко Л.О. Етичний делікт як підстава дисциплінарної відповідальності судді. *Публічне право*. 2023. № 3 (51). С. 37–45.
2. Філософський енциклопедичний словник / редкол.: В.І. Шинкарук (голова) та ін. Київ: Абрис, 2002. 742 с.
3. Рабінович П.М. Основи загальної теорії права та держави. 9-е вид., зі змінами. Львів: Край, 2007. 192 с.
4. Каленіченко Л.І. Юридична відповідальність: поняття, ознаки. *Держава та регіони. Серія: Право*. 2020. № 1 (67), том 1. С. 12–17.
5. Юридична відповідальність: проблеми виключення та звільнення / відп. ред.: Ю.В. Баулін. Донецьк: Кальміус, 2013. 424 с.
6. Гайдаренко Л.О. До питання юридичної відповідальності у трудовому праві. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2018. Випуск 2(23), том 5, частина 2. С. 36–40.
7. Ладіна Л.С. Юридична відповідальність приватного нотаріуса за адміністративним законодавством України: *дис. ... д-ра філософії*: 081. Одеса, 2023. 248 с.
8. Кодекс професійної етики приватних виконавців України: Затверджений рішенням 3'їзду приватних виконавців України № 7 від 26.10.2021. URL: https://zakononline.com.ua/documents/show/520387___756526 (дата звернення: 13.03.2024).
9. Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів: Закон України від 2 червня 2016 року № 1403-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2016. № 29. Ст. 535.
10. Про затвердження Порядку формування і ведення Єдиного реєстру приватних виконавців України: Наказ Міністерства юстиції України від 05.08.2016 № 2431/5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1125-16#n16> (дата звернення: 13.03.2024).
11. Про затвердження Положення про Дисциплінарну комісію приватних виконавців : Наказ Міністерства юстиції України від 27.11.2017 № 3791/5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1442-17#Text> (дата звернення: 13.03.2024).
12. Про затвердження Порядку проведення перевірок діяльності органів державної виконавчої служби, приватних виконавців: Наказ Міністерства юстиції України від 22 жовтня

- 2018 року № 3284/5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1195-18#n7> (дата звернення: 13.03.2024).
13. Овчаренко О.М., Соломко О.В. Аналіз практики притягнення приватних виконавців до дисциплінарної відповідальності. URL: <https://www.pravojustice.eu/storage/app/uploads/public/603/619/67c/60361967c7197115524258.pdf> (дата звернення: 13.03.2024).
  14. Постанова Верховного Суду від 20.02.2020 в справі № 520/2210/19. URL: <https://zakononline.com.ua/court-decisions/show/87808457> (дата звернення: 13.03.2024).
  15. Висновок № 222 щодо скарги на дії приватного виконавця виконавчого округу Харківської області; Висновок № 223 щодо скарги на дії приватного виконавця виконавчого округу міста Києва; Висновок № 224 щодо скарги на дії приватного виконавця виконавчого округу Миколаївської області. URL: <https://apvu.com.ua/tpost/plhs3hoi71-visnovki-vd-22082023> (дата звернення: 13.03.2024).